

[Kjærulff-Schmidt.]

over de tilskud, de allerede har betalt i forbindelse med finansieringen af kollegiebyggeriet, nu også skal udrede tilskud til selskabernes terminsydelser. Titusindvis af skatteydere har svært nok ved selv at klare deres terminsforpligtelser og vil ikke kunne forstå, at staten skal træde hjælpende til over for bestemte kategorier af udlejere, når lejerne nægter at — eller ikke kan — betale husleje.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Den 12. august 1974 tiltrådte et enigt finansudvalg, og altså også fremskridtspartiets medlemmer af finansudvalget, en bevilling på indtil 5,5 mill. kr. til midlertidige driftslån til kollegier med særlige økonomiske vanskeligheder. I ordningen indgik samtidig en huslejeudligning inden for kollegie-sektoren. De forholdsvis billige kollegier skulle med en lejeforhøjelse bidrage til at nedsætte lejen i de dyrere kollegier.

Bl. a. som protest imod denne udligningsordning er der, som det siges i begrundelsen for spørgsmålet, på en række kollegier iværksat en huslejeboycot, idet kollegierne sætter lejen ind på en spærret konto. Denne aktion har skabt usikkerhed for den fortsatte drift af de aktionsramte kollegier om midlerne for udligningsordningen som led i støtteordningen for de kriseramte kollegier. Driftslånene har derfor ikke kunnet udbetales, heller ikke til de kriseramte kollegier, hvor der ikke er huslejeboycot. Jeg finder det ikke rimeligt, at kollegier, hvor beboerne gerne vil bevare deres bolig, skal undgælde for den aktion, der er opstået. Jeg vil derfor søge finansudvalgets tilslutning til, at driftslån skal kunne udbetales til kriseramte kollegier, hvor beboerne overholder deres pligt til at betale huslejen, og jeg har grund til at tro, at der vil være bred tilslutning til dette forslag.

Vi må nok også erkende, at huslejen i øjeblikket er for høj på en række af de nye kollegier, også på kollegier, der ikke direkte er kriseramte. Jeg vil derfor — og også her tror jeg, at der er en bred opbakning i folkettinget — søge finansudvalget om tilslutning til at anvende yderligere midler til mere generelt at nedbringe kollegielejen, men der vil heller ikke ved en sådan ordning blive givet nogen støtte til kollegier, der er ramt af huslejeboycot.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Jeg takker boligministeren for svaret. Vi er nok enige om, at fejlen er, at de senere års kollegiebyggeri har været alt for kostbart byggeri. Det er klart, at for kostbart byggeri selvfølgelig giver for høje huslejer. Det er blot beklageligt, at byggeriet er blevet så kostbar, selv med den enorme skatteyderfinansiering, der har fundet sted.

Spørgsmålet har været drøftet et par gange her i folkettinget i denne samling. I sp. 2173 sagde boligministeren i et svar til hr. Jens Møller, at regeringen ikke havde nogen mulighed for hjælpeforanstaltninger, så længe en huslejeaktion stod på, og i sp. 4240 sagde boligministeren under en førstebehandling, at hvis ikke der var tilstrækkelig økonomi i kollegierne, ja, så ville kollegierne gå fallit, og staten havde ikke andre muligheder end en almindelig panthavers muligheder i dette forhold. Alligevel er udviklingen altså nu den, at staten skal til at yde ambulancetjeneste til disse betrængte kollegier. Det er nu engang sådan, at hvis et byggeri er så kostbart, at det ikke kan bære de huslejer, det er nødvendigt at opkræve, så må byggeriet igennem den naturlige økonomiske sanerings- og renselsesproces, som en fallit er, og så må man simpelt hen igennem en tvangsauktion, og så må tvangsauktionskøberen købe til en så tilpas lav pris, at der kan ske udlejning til priser, som det faktisk kan udlejes til.

Jeg havde forstået, at det var boligministerens indstilling så sent som i marts og i april måned, at var der ikke tilstrækkelig økonomi i kollegierne, så måtte de gennem en tvangsauktion, og så kunne der ske udlejning til priser, som markedet kunne bære. Det har åbenbart ikke været ministerens opfattelse, men hvis det har, så beder jeg om at få at vide, hvorfor der er sket dette stemningssving hos boligministeren.

Jeg vil også gerne spørge ministeren, nu hvor man øjensynlig er ved at nå frem til det, som regeringen mener er en løsning på problemet, om boligministeren vil love, at med den ordning, der nu bliver fundet frem til, er der sat et endeligt punktum for disse tilskud. Eller skal det virkelig være sådan, at staten også ved fremtidige terminer måske engang hvert halve år skal yde ambulancetjeneste til betrængte kollegier, der ikke kan klare terminsydelserne?